

Vefasızlık

– berberce · 16 Nisan 2024

Bizi ancak vefasızlık öldürür diyorum,gözümün içine bakıyorlar.Aslında herkes her şeyi biliyor,herkes her şeyin farkında fakat işlerine gelmedikleri için,terkerlerine çomak sokulduğu için veyahut sokulmasını istemedikleri için olup bitenleri görmezden geliyorlar.Kimse ne işlerine karışılmasını ister ne keyfinin kaçmasını ne de emir almayı.Daha basit cümle ile kimse kendisini ateşe atmak istemez.

Vefasızlık,insan onurunu ayaklar altına alan,ölmeden öldüren sinsi bir eylemdir.

Başınız derde girer,sizi ilk terkeden dost bildikleriniz olur.

Yataklara düşersiniz,gözleriniz en çok sevdiklerinizi arar,bulamazsınız.

Hapislere düşersiniz,yalnızlığınızı arkadaş edinirsiniz.

Gurbete düşersiniz,en acı darbeyi hemşerilerinizden yersiniz.

Borca düşersiniz,eşinizi kaybedersiniz.

Gözden düşersiniz,tüm akrabalarınızı kaybedersiniz.

Ve isyana düşersiniz,imanınızı kaybedersiniz.

"Bunca vefasızlıktan sonra, bazılarının ederi kalmadı artık gönlümde; kaç'a deseler, hiç'e sayarım."der Özdemir Asaf. Bir zamanlar uğruna paha biçilemeyenler an gelir hiçe sayılır...

Ne demiş Fuzuli:

Ne senden bana rüku,ne de benden sana kıyam.

Bundan sonra selamün aleyküm,aleyküm selam." Bizler bazı kişilerin gerçek yüzlerini görebilseydik

"merhaba"dan öteye geçmezdik,geçmek ise "kerizlik" olurdu zaten.

"Kimseden vefa görmesem de vefa göstermeye devam edeceğim."Hz.Ali'nin dediği gibi ama bunca tecrübelerim dahilimde bir söz söylemem gerekirse şöyle derdim;

"Çok fedakarlığın bedeli vefasızlıkla ödenir."